



## ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

### ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

#### ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ

● **Διαπιστώσαμε** στο προηγούμενο κεφάλαιο, ότι **τά ευαγγέλια εγγράφηκαν**, όταν ακόμη έζοῦσε ἓνα μεγάλο πλήθος από αυτόπτες μάρτυρες σχετικά μέ τόν Ἰησοῦ.

● **Διαπιστώσαμε** ακόμη από τίς ἐσωτερικές μαρτυρίες, ὅτι **οἱ ἀπόστολοι ἔχουν τήν πρόθεση νά μᾶς εἰποῦν τήν ἀλήθεια**. Καί μᾶς λένε μέ εἰλικρίνεια, καί τί φρονοῦσαν οἱ ἴδιοι· καί τί ἄκουσαν από τόν Χριστό.

● **Διαπιστώσαμε**, ὅτι δέν γράφουν κατά τά συναισθήματα καί τήν καρδιά τους, ἀλλά **ἐκθέτουν ἀπόλυτα περιγραφικά τά γεγονότα**.

Μᾶς λένε: Τό κήρυγμά μας γιά τόν Χριστό, δέν εἶναι ἔκφραση τῶν δικῶν μας ἰδεῶν γι' Αὐτόν. Εἶναι μιά ἀπλή περιγραφή τῶν δικῶν Του ἀποκαλύψεων. Σᾶς κηρύπομε αὐτά πού Ἐκεῖνος μᾶς εἶπε καί μᾶς ἔδειξε!

Τί μᾶς λέγει ὁ Χριστός γιά τόν ἑαυτό Του;

### α. «Κάτι άλλο»! (Ματθ. 16,13-20)

1. Πρίν ακόμη αρχίσουν οί άνθρωποι νά ἀσχο-  
λοῦνται μέ τό θέμα αὐτό, τό ἔθεσε ὁ ἴδιος, ἐρωτώντας  
τούς μαθητές Του:

– **Τίνα με λέγουσιν οί άνθρωποι εἶναι τόν Υἱόν  
τοῦ ἀνθρώπου;** Γιά ποιόν μέ περνᾶνε οἱ ἄνθρωποι;  
Ὅπωςδήποτε εἶμαι ἄνθρωπος. Εἶμαι υἱός ἀνθρώπου.  
Μέ σάρκα καί ὀστά. Μά τί λένε οἱ ἄνθρωποι, πώς  
εἶμαι; Γιά ποιόν μέ περνᾶνε;

– Ἄλλοι λένε, πώς εἶσαι ὁ προφήτης **Ἡλίας**· ἄλ-  
λοι, ὁ προφήτης **Ἰερεμίας**· ἄλλοι, κάποιος ἄλλος μεγά-  
λος προφήτης!

**Οἱ ἄνθρωποι ἀσχολοῦνται μέ τόν Θεό**

• **ἄλλοτε «φιλολογικά»** (= γιά κουτσομπολιό)!

• **ἄλλοτε εἰλικρινά** (= ἀναζητώντας Τον).

Στήν πρώτη περίπτωση, **λένε «ἔξυπνα» καί «ὁμορ-  
φα» λόγια. Στήν δεύτερη, παίρνουν σοβαρές καί ὁμορ-  
φες ἀποφάσεις.**

Γι' αὐτό ξαναρώτησε ὁ Κύριος:

– Σεῖς, ποιός λέτε, πώς εἶμαι;

Ἀπάντησε ὁ **Πέτρος**:

– **Σύ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζών-  
τος.**

Οἱ γνώμες τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἶναι διαμετρικά  
ἀντίθετες μέ τήν γνώμη τοῦ **Πέτρου**. Οἱ ἄλλοι, ὅσο  
μεγάλον καί ἂν τόν θεωροῦσαν, τόν ἔβλεπαν πάντα  
σάν ἀπλόν υἱόν ἀνθρώπου· σάν (ἔστω καί μεγάλον)  
ἀπλό ἄνθρωπο. **Ὁ Πέτρος** τόν βλέπει σάν Υἱό Θεοῦ,  
δηλ. σάν Θεό.

### 2. Καί ὁ Χριστός;

Ἄκουσε τίς δύο αὐτές **διαμετρικά ἀντίθετες ἀπο-  
ψεις!** (Τίς λέμε διαμετρικά ἀντίθετες, γιατί: πόσο ἀπέχει  
ὁ Θεός ἀπό τόν ἄνθρωπο;).

Τί στάση ἐπῆρε ἀπέναντί τους; Εἶπε:

– **Μακάριος εἶσαι, Σίμων, πού ἔχεις αὐτήν τήν πί-  
στη!** Μά νά τό ξέρης. Δέν τήν εὐρῆκες μέ τήν δύναμη  
τοῦ μυαλοῦ σου. **Σοῦ τήν ἀποκάλυψε ὁ Πατέρας ΜΟΥ,**  
πού εἶναι ὁ ἐπουράνιος Θεός. Ἐπάνω σ' αὐτήν τήν  
πίστη, ὅπ εἶμαι Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζώντος, **θά στηρίζε-  
ται ἡ Ἐκκλησία μου.** Καί καμμία δύναμη **δέν θά μπο-  
ρέση ποτέ νά τήν παραμερίσῃ** αὐτήν τήν πίστη. **Θά**  
**θριαμβεύῃ** στούς αἰῶνες. Καί σέ σένα, τόν κήρυκά της,  
**θά δώσω** τά κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Μέ  
βάση αὐτήν τήν πίστη **θά δικαστοῦν** οἱ ἄνθρωποι στό  
κριτήριο τοῦ Θεοῦ (Βλ. Ματθ. 16,13-20).

### 3. Τί μᾶς λένε τά λόγια αὐτά;

• Ὁ Χριστός εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ.

• Στήν πίστη αὐτή στηρίζεται ἡ Ἐκκλησία.

• Ὅποιος αὐτό δέν τό πιστεύει, δέν ἔχει θέση,  
οὔτε στήν Ἐκκλησία, οὔτε στήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ<sup>1</sup>.

### β. Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου (Ἰω. 20,19-29)

1. Ὅλοι γνωρίζομε κάτι γιά τόν ἀπόστολο **Θωμᾶ**.

**Ὁ Θωμᾶς** ἦταν «ἄπιστος». Δηλαδή δέν ἤθελε νά  
δέχεται αὐτά πού τοῦ ἔλεγαν ἀνεξέλεγκτα. Ὁ Θωμᾶς

1. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Εἰς τό κατὰ Ματθαῖον ὁμιλία  
ΝΔ, 1-2. «Ἄ γάρ μόνου Θεοῦ ἐσιν ἴδια, ταῦτα αὐτός ἐπαγγέλλεται».

ἤθελε νά ξέρη: τί ἀποδέχεται· καί γιατί τό δέχεται. Ἦ-  
ταν πνεῦμα κριτικό. Δέν ἦταν εὐκολόπιστος.

Ἐνθυμεῖσθε τό περιστατικό.

Μετά τήν Ἀνάστασή Του ὁ Χριστός ἐμφανίσθηκε  
στούς μαθητές Του. Ὁ Θωμᾶς ἀπουσίαζε. Ὅταν ἐπέ-  
στρεψε τοῦ εἶπαν:

– Εἶδαμε τόν Κύριο!

Ἀπάντησε ὁ **Θωμᾶς**:

– **Ἄν δέν Τόν ἰδῶ μέ τά μάτια μου, ἂν δέν βάλω  
τόν δάκτυλό μου στίς πληγές στά χέρια Του καί στήν  
πλευρά Του, νά εἶμαι σίγουρος γιά αὐτό πού βλέπω, σ’  
αὐτά πού μοῦ λέτε δέν δίνω σημασία! Δέν σᾶς πιστεύω.**

**2.** Τόν καταλαβαίνομε πολύ καλά. Ἄν zoῦσε σήμε-  
ρα, θά ἔλεγε μέ σύγχρονη «γλῶσσα»:

– Ξέρετε; Οἱ πεθαμένοι δέν ξαναγυρίζουν στή  
ζωή! Καί Θεούς δέν φτιάχνουν στό ἔτσι! Χρειάζονται  
ἀποδείξεις καί τεκμήρια! Τά πράγματα θέλουν ἔλεγχο!  
Αὐστηρό ἔλεγχο μάλιστα!

Ἡ συζήτηση αὕτη - σ’ αὐτό τό στυλ - συνεχίζεται  
ὀκτώ ἡμέρες. Ὁ καθένας μένει ἀμετακίνητος στίς θέ-  
σεις του. Γιατί καί οἱ δύο πλευρές αἰσθάνονταν, πώς  
εἶχαν ἀπόλυτη σιγουριά στή σκέψη τους.

**3.** Μά μετά ἀπό ὀκτώ ἡμέρες, ἐνῶ **οἱ μαθητές**  
(ὅλοι, αὕτη τήν φορά!) ἦσαν στό ἴδιο ἐκεῖνο ὑπερῶο,  
ἦλθε πάλι ὁ Ἰησοῦς! Στάθηκε ἀνάμεσά τους. Καί τούς  
εἶπε:

– Εἰρήνη ὑμῖν.

Μετά ἐστράφη στόν **Θωμᾶ**.

– Φέρε, Θωμᾶ, τόν δάκτυλόν σου ὦδε! Ἴδε τάς



χειρας Μου. Φέρε τήν χειρα σου καί βάλε την εἰς τήν πλευράν Μου. **Καί μή γίνου ἄπιστος, ἀλλά πιστός.** Δηλαδή: Μήν ἀφήνεις τόν ἑαυτό σου νά καταντήση ἄπιστος. Φέρσου σωστά· σκέψου σωστά· δεῖξε πίστη.

**Καί ὁ Θωμᾶς:**

– **Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου. Δηλαδή· Τώρα τό εἶδα! Τώρα τό καταλαβαίνω! Εἶσαι ὁ Κύριός μου! Εἶσαι ὁ Θεός μου!**

**Τοῦ εἶπε ὁ Χριστός:**

– Σύ μέ εἶδες καί ἐπίστευσες. Μακάριοι ἐκεῖνοι πού μέ πίστευσαν, χωρίς νά μέ ἰδοῦν!

**4. Μέ ἄλλα λόγια**

• **Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Κύριος καί Θεός<sup>2</sup>.**

• **Ὅσοι Τόν πιστεύουν εἶναι μακάριοι.**

• **Ὅσοι δέν Τόν πιστεύουν εἶναι δυστυχεῖς καί ταλαίπωροι.**